

החשוד השלישי שנעצר היה שפיק זלוף, בן 20.

כעבור חקירה יכולו השוטרים לשחזר את דרכם של השודדים. באותו ערב של ה-7 בפברואר, השלושה יצאו מדירתו של וילי מובסקי וגסעו במונית לרחוב בן-סירא 10 בשיכון בבלי. שם ביצעו את השוד בדי-רתם של הקשישים. שניים מן העצורים שיתפו פעולה עם החוקרים, והודו כי השי-תתפו בביצוע השוד המונית.

החקירה נמשכה. מתוך ההצהרות נסי-הבר לחוקרים כי חסר להם אדם נוסף, המות שמאחרי הפרשה. האדם שתיכנן את הפעולה והינחה את השודדים. חודש ימים אחרי מעצרו של שלושת השודדים, ב-20 במארס, החליטה המיטרה לבצע מעצר נוסף. ואז, לפני שופט-המעצרים בבית-מישטרה שלום בתל-אביב, גילה בלש היחידה המרכזית של המיטרה, רס"ר רפאל בראונשטיין: "עצרנו את ראש ה-כנופיה. זוהי אשה!"

השופט

השתכנע והאריך

ע? ספקי-העצורים בבית-המישפט ישיבה אשה צעירה, ממושקפת, דקת גיזרה ובעלת שיער בלונדי כהה. היא ישיבה בשלושה מוחלטים, כאילו כל העניין אינו נוגע לה כלל.

"הגברת תואיל לקום?" פנה אליה ה-שופט, אריה אבן-ארי, מעל דוכנו. רק אז הגיבה הצעירה, סמירה דויד, לראשונה. היא קמה ממקומה ושמעה בעמידה את דבריו של רס"ר בראונשטיין. מדייפסם שלי-חה מבט לעבר גבר ממוקד-קומה בגיל-

רחוב דיונוגוף, אבל בעלי בא לבקר אצ-לי בכל שבוע ונותן לי כסף. לא היה לי שום קשר עם השודדים ועם השוד. זה הכל שטויות."

סיפרה גניה וילמובסקי, חברתה של סמירה: "בעלי, הנריק, עלה לארץ מגר-מניה, והתגייס. כשהכרתי אותו, הוא היה גרוש. הוא סובל ממחלת-עצבים, ולא מסור גל לעבוד. הוא עצבני מאד, כי הכסף ש-אנחנו מקבלים מהביטוח-הלאומי — 1400 לירות לחודש — לא מספיק לנו. הוריו גרים בגרמניה. הם פנסיונרים ולא יכו-לים לעזור לנו, רק שולחים דיבריי-לבוש לילדים."

"לא תיארתי לעצמי שבעלי, הנריק, מסור גל לשדור. אני חושבת שהוא פשוט איבד את השליטה על עצמו. השוטרים הביאו אותי אליו. אחרי שהוא נעצר, והוא הו-דה בפני שהוא השתף בשוד, אבל צריך להבין שהוא בן-אדם חולה. אם ישלחו אותו לכלא, אני והילדים נמיר את דתנו." יצחק דויד, בעלה של סמירה, חתם על הערבות לשיחרורה, והשופט הסכים לשח-ררה רק בתנאי שהיא תחזור להתגורר עם בעלה. גם הבעל הסכים לכך. "אני לוקח אותה הביתה", אמר הבעל. "אני בטוח שהיא לא אשמה, והיא הרי אשתי. נכון, היא אוהבת לשחק קלפים, אבל לא על סכומים גדולים."

יצחק כהן, קורבן השוד האכזרי, טען השבוע בתוקף: "אין לי ספק שסמירה היא ששלחה אלי את השודדים. אני בטוח שבשביל זה היא באה אלי הביתה." ואילו סמירה עצמה, הנחשדת כי עמ-דה בראש הכנופיה, הבטיחה: "אחרי סיום החקירה במיטרה אבקש מעורר-הדין שלי שיגיש תביעה נגד יצחק כהן, על הו-צאת דיבה. הוא עוד ישלם לי הרבה!"

תו, הורים לשני ילדים, החיים מקיצבת הביטוח-הלאומי. החוקרים טענו גם, כי לפי מידע המצוי בידיהם, סמירה היתה זקוקה לכסף רב, מאחר שהפסידה במיש-חקיקלפים. השופט אבן-ארי התרשם מדבריו של רס"ר המיטרה, ובהחלטתו כתב: "המיש-טרה הביאה לבית-המישפט ראשית-ראיה לכאורה, הקשורת את החשודה בביצוע או, ליתר דיוק, בשותפות לפשע."

שיחרור-בערבות

על-תנאי

פ רקניטה של האשה, עורר-הדין משה אלוני, טען כי אין לה קשר ל-שוד, אך השופט החליט לעוצרה לשבעה ימים נוספים. אולם, כעבור יומיים בלבד הובאה סמירה שוב לפני שופט-המעצרים. הפעם ביקשה המיטרה עצמה לשחררה ב-דחיפות, למרות שהחקירה טרם הסתיימה והשלל עדיין לא התגלה. הסיבה לבקשה המזורזת: סמירה עומדת לעבור ניתוח-לב-פתוח.

אחרי שיחרורה סיפרה סמירה: "עליתי לארץ מעיראק, כשהייתי בת ארבע. עם בעלי, יצחק, התחתנתי כשהייתי בת 17, לפני 12 שנים. עכשיו רבתי איתו בגלל הפילגש שלו, לינדה. בחורה בת 20, ועזב-תי את הבית. כסף לא חסר לי. רק בינואר חזרתי מסיבוב באירופה. אני נוסעת ל-ספרד ולמדינות אחרות, בגלל העיסוק שלנו, ייבוא-שמיכות. בעלי הוא אדם מבו-בל, הוא איבד בארץ כבר חמישה דרכו-נים. נכון שעזבתי את הבית ועברתי לגור אצל החברה שלי, גניה וילמובסקי (אשתו של החשוד הנריק וילמובסקי) ב-

העמידה, ממושקף, לבוש חולצה פירחנית אדומה, שישב על הספסל האחרון באולם, בין הקהל. היה זה בעלה של סמירה, יצ-חק דויד, יבואן-שמיכות מספרד. וכך טען הבלש: סמירה דויד היא ראש כנופיית השודדים. היא אינה משתפת פעו-ר עם המיטרה, ושיחרורה בערבות עלול להפריע את המשך החקירה. המתלונן (יצחק כהן) קושר אותה למיקרה, בטענה שהיא היחידה שבאה לבקר בביתו בתקו-ר מה האחרונה. ולחיוק הדברים: אחד ה-חשודים, שפיק זלוף, הוא בן-אחותה של סמירה. החשודה, ככל הידוע למיטרה, נהגה לגבות כספים, אולם מאז גבתה סכום של 20 אלף לירות ועל רקע זה פרצה מריבה בינה לבין בעלה, לא הירשה לה להמשיך בגבייה. היא היתה זו שבאה ב-מגע עם שלושת השודדים, טען רס"ר היחידה המרכזית, ובמקום-מגוריה (בדי-רתו של אחד החשודים, הנריק וילמובסקי, ברחוב דיונוגוף), חולק השלל בין אנשי הכנופיה.

לטענת המיטרה, קיימת חוליה מקשרת ברורה בין הנשדד לבין שודדיו. חוליה זו היא סמירה דויד, שהכירה את יצחק כהן עוד קודם-לכן. הוא יבואן-שמיכות, ובעלה סוחר בשמיכות, וכך, יום אחד באה לבקר אצל כהן, במשרדו שברחוב רענן 20 הסמוך לדרך יפו-תל-אביב. כיוון ש-ידיד גשם, הציעה לו להסיעו במכוניתה לביתו בשיכון בבלי, הוא נענה להצעה ברצון, וכתום הנסיעה ביקרה סמירה בביתו.

בהודמנות זו, טוענת המיטרה, הצ-ליחה החשודה לסקור את דירתו של ה-יבואן הקשיש. כך נטען שהאשה הצעירה רבה עם בעלה, נטשה את ילדיה ועברה לגור בדירתו של החשוד וילמובסקי ואש-

אתה יודע מה זה טלפון, אתה יודע מה זה טלוויזיה אבל מה זה טלפוןקט?

הנה החידוש האחרון והמרתק של מפעלי אגפא גברט: מצלמת אגפאמטיק פוקט שיש בה מיתקן טל, כפי שעמד עד כה לרשות צלמים מקצועיים. אתה יכול "לקרוב" את נושא הצילום בלי להתקרב אליו — פשוט בהזזת כפתור. בו ברגע משתנים גם עדשת המצלמה וגם המחפש, שבו אתה רואה את התמונה המוגדלת, כפי שתצולם.

2. לאחר הזזת כפתור הטלה אתה רואה במחפש את התמונה המקורית, המוגדלת, וכך היא תצולם.

1. כך נראית במחפש התמונה הרגילה, ממרחק 3 מטר.

TOPFLASH עוד חידוש במצלמות אגפאמטיק פוקט 2008 ו-3008 הקוביה המושמטת, שאינה מוצאת מקום בכיס, הוחלפה בחידוש האחרון טופִּלֶשׁ — לוחית הבזקה שטוחה ונוחה, המספקת ל-8 הבזקות.

עם אגפא זה מצליח!

תרממלחיל